

31998F0699

L 333/1

EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS

1998 12 9

BENDRIEJI VEIKSMAI**1998 m. gruodžio 3 d.****Tarybos priimti remiantis Europos Sąjungos sutarties K.3 straipsniu dėl pinigų plovimo, nusikaltimo priemonių ir nusikalstamu būdu įgytų pajamų nustatymo, paieškos, išaldymo, areštavimo ir konfiskavimo**

(98/699/TVR)

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos Sąjungos sutartį, ypač į jos K.3 straipsnio 2 dalies b punktą,

atsižvelgdama į Jungtinės Karalystės iniciatyvą,

atsižvelgdama į 1997 m. birželio 16–17 d. Amsterdame susirinkusios Europos Vadovų Tarybos patvirtintą aukšto lygio grupės organizuoto nusikalstamumo klausimais veiksmų planą, ypač į 26 rekomendacijos b punktą dėl nusikalstamu būdu įgytų pajamų paieškos ir areštavimo,

išnagrinėjusi Europos Parlamento požiūrius po pirmininkaujančiosios valstybės narės konsultavimosi pagal Europos Sąjungos sutarties K.6 straipsnį,

atsižvelgdama į 1997 m. gruodžio 5 d. bendruosius veiksmus, nustatančius mechanizmą vertinti, kaip nacionaliniu lygmeniu taikomi ir įgyvendinami tarptautiniai išipareigojimai kovojant su organizuotu nusikalstamumu ⁽¹⁾, ir 1998 m. kovo 19 d. bendruosius veiksmus, nustatančius pasikeitimo asmenimis, atsakingais už veiksmus kovojant su organizuotu nusikalstamumu, jų rengimo ir jų bendradarbiavimo programą (*Falcone* programa) ⁽²⁾,

atsižvelgdama į valstybių narių išipareigojimą laikyti 1990 m. Europos Tarybos konvencijos dėl pinigų išplovimo ir nusikalstamu būdu įgytų pajamų paieškos, arešto bei konfiskavimo principų,

atsižvelgdama į pasiūlytus bendruosius veiksmus, nustatančius dalyvavimą nusikalstamoje organizacijoje nusikaltimu Europos Sąjungos valstybėse narėse, ypač į nusikaltimus, kuriems taikomi tie bendrieji veiksmai,

atsižvelgdama į 1991 m. birželio 10 d. Tarybos direktyvos 91/308/EEB dėl finansų sistemos apsaugos nuo jos panaudojimo

pinigų plovimui ⁽³⁾ reikalavimus ir 1996 m. Finansinių veiksmų specialios paskirties kovai su pinigų plovimu grupės (FATF) suformuluotas 40 rekomendacijų, ypač į jos 4 rekomendaciją,atsižvelgdama į 1996 m. gruodžio 17 d. bendruosius veiksmus dėl Europos Sąjungos valstybių narių teisės ir praktikos derinimo kovojant su narkomanija ir užkertant kelią nelegaliai prekybai narkotikais bei su ja kovojant ⁽⁴⁾,

atsimindama bendrą siekimą gerinti teisėsaugos institucijų veiklos koordinavimą,

prisimindama 1998 m. birželio 29 d. Tarybos priimtus bendruosius veiksmus dėl Europos teismo tinklo sukūrimo ⁽⁵⁾,

kadangi veiksmingiau bendradarbiaujant valstybėms narėms nustatant, surandant, išaldant ar areštuojant ir konfiskuojant nusikalstamu būdu įgytą turtą gerėja pajėgumas sužlugdyti nusikalstamą veiklą organizuoto nusikalstamumo srityje;

kadangi dėl savitarpiskai suderinamos praktikos bendradarbiavimas Europos lygmeniu tampa veiksmingesnis nustatant, surandant, išaldant ar areštuojant ir konfiskuojant neteisėtai įgytą turtą;

kadangi pirmiau minėto bendrųjų veiksmų plano Rekomendacija Nr. 16 dėl kovos su organizuotu nusikalstamumu pabrėžė būtinumą spartinti teismo bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose, susijusiose su organizuotu nusikalstamumu, procedūras, labiau mažinant delsimą perduodant prašymus ir atsakymus į prašymus;

atsižvelgdama į tai, kad valstybės narės griežtai laikosi 1959 m. Europos konvencijos dėl savitarpio pagalbos baudžiamosiose bylose;

atsižvelgdama į 1988 m. Jungtinių Tautų konvenciją dėl kovos su neteisėta narkotinių ir psichotropinių medžiagų apyvarta ir 1998 m. Jungtinių Tautų Generalinės Asamblėjos specialią narkotikams skirtą sesiją;

⁽¹⁾ OL L 344, 1997 12 15, p. 7.⁽²⁾ OL L 99, 1998 3 31, p. 8.⁽³⁾ OL L 166, 1991 6 28, p. 77.⁽⁴⁾ OL L 342, 1996 12 31, p. 6.⁽⁵⁾ OL L 191, 1998 7 7, p. 4.

pripažindama 1996 m. Dublino seminaro dėl turto konfiskavimo pasiekimus išryškinant veiksmingo bendradarbiavimo klijūtis;

suprasdama, kad šiuose bendruosiuose veiksmuose apibūdintos bendradarbiavimo formos neapriboja kitų dvišalio ar daugiašalio bendradarbiavimo formų,

PRIĖMĖ ŠIUOS BENDRUOSIUS VEIKSMUS:

1 straipsnis

1. Kad būtų stiprinama veiksminga veikla kovojant su organizuotu nusikalstamumu, valstybės narės užtikrina, kad nebūtų daromos arba išsaugomos išlygos dėl 1990 m. Europos Tarybos konvencijos dėl pinigų išplovimo ir nusikalstamu būdu įgytų pajamų paieškos, arešto bei konfiskavimo (toliau – 1990 m. konvencija) toliau nurodytų straipsnių:

- a) 2 straipsnis: jeigu už nusikaltimą baudžiama ne mažiau kaip vieneriems metams laisvės atėmimu arba sulaikymu;
- b) 6 straipsnis: jei jos susijusios su sunkiais nusikaltimais. Tokie nusikaltimai bet kuriuo atveju turėtų apimti nusikaltimus, už kuriuos baudžiama laisvės atėmimu ar sulaikymu ne mažiau kaip vieneriems metams, arba toms valstybėms, kurių teisinė sistema numato minimalią bausmę, nusikaltimai, už kuriuos baudžiama minimaliai ne mažiau kaip šešiams mėnesiams laisvės atėmimu arba sulaikymu.

Šio straipsnio a punktas nedaro įtakos išlygoms dėl pajamų, gautų padarius nusikaltimus, baudžiamus pagal mokesčių teisės aktus, konfiskavimo.

2. Kiekviena valstybė narė užtikrina, kad jos teisės aktai ir procedūros dėl nusikalstamu būdu įgytų pinigų taip pat leistų konfiskuoti turtą, kurio vertė atitinka tokias pajamas, ir sprendžiant vien vidaus bylas, ir bylas, iškeltas kitos valstybės narės prašymu, įskaitant prašymus vykdyti kitų valstybių nutartis dėl konfiskavimo. Tačiau valstybės narės gali nenumatyti turto, kurio vertė atitinka nusikalstamu būdu įgytus pinigus, konfiskavimo sprendžiant nedidelės svarbos bylas. Žodžiai „turtas“, „pajamos“ ir „konfiskavimas“ vartojami tomis pačiomis reikšmėmis kaip 1990 m. konvencijos 1 straipsnyje.

3. Kiekviena valstybė narė užtikrina, kad jos teisės aktai ir procedūros įgalina ją kitos valstybės narės prašymu nustatyti nusikalstamu būdu įgytas pajamas ir atlikti jų paiešką tais atvejais, kai galima pagrįstai įtarti, kad buvo padarytas nusikaltimas. Tokie

teisės aktai ir procedūros turi numatyti, kad pagalba būtų teikiama kuo ankstyvesniuose tyrimo etapuose, ir tuo tikslu pagal 1990 m. konvencijos 18 straipsnio 2 ir 3 dalis valstybės narės stengsis riboti galimybę remtis tam tikrais pasirenkamais motyvais, leidžiančiais atsisakyti padėti kitoms valstybėms narėms.

2 straipsnis

1. Funkcionuojant Europos teisminiam tinklui kiekviena valstybė narė parengia naudotojui patogų vadovą, įskaitant informaciją apie tai, kur galima gauti konsultaciją, apibūdinantį pagalbą, kuri gali būti teikiama nustatant, surandant, išaldant ar areštuojant ir konfiskuojant nusikaltimo priemones ir nusikalstamu būdu įgytas pajamas. Vadove nurodomi svarbesni tokios pagalbos teikimo apribojimai ir informacija, kurią prašančiosios valstybės turėtų pateikti.

2. Šio straipsnio 1 dalyje minėti vadovai siunčiami Europos Sąjungos Tarybos Generaliniam sekretariatui, o šis išverčia juos į Europos Bendrijos institucijų oficialias kalbas. Generalinis sekretoriatas išplatina vadovus valstybėms narėms, Europos teisminiam tinklui ir Europolui.

3. Kiekviena valstybė narė užtikrina, kad šio straipsnio 1 dalyje minėtas vadovas būtų atnaujinamas, o jo pakeitimai siunčiami Tarybos Generaliniam sekretariatui, kad šis pasirūpintų jų vertimu ir platinimu pagal šio straipsnio 2 dalį.

3 straipsnis

Valstybės narės visus iš kitų valstybių narių gautus prašymus, susijusius su turto nustatymu, suradimu, išaldymu ar areštavimu ir konfiskavimu, laiko vienodai svarbiais kaip ir vidaus bylose taikomas priemones.

4 straipsnis

1. Valstybės narės skatina tiesioginius kontaktus tarp valstybių narių tyrėjų, tyrimą atliekančių magistratų ir prokurorų atitinkamai pasiremdamos esamais bendradarbiavimo susitarimais, kad užtikrintų, jog oficialiais kanalais nebūtų be reikalo siunčiami pagalbos prašymai. Kai formalus prašymas yra būtinas, prašančioji valstybė užtikrina, kad jis būtų tinkamai parengtas ir atitiktų visus prašomosios valstybės reikalavimus.

2. Tais atvejais, kai pagalbos prašymo neįmanoma įvykdyti taip, kaip tikisi prašančioji valstybė, prašomoji valstybė, pasikonsultavusi su prašančiąja valstybe, stengiasi prašymą patenkinti kokių nors kitu alternatyviu būdu, kartu visiškai gerbdama nacionalinius teisės aktus ir tarptautinius įsipareigojimus.

3. Valstybės narės pagalbos prašymus teikia vos tik nustato tikslų prašomos pagalbos pobūdį, o tais atvejais, kai prašymas žymimas žodžiu „skubu“ arba nurodomas galutinis terminas, paaiškina skubos arba galutinio termino priežastis.

5 straipsnis

1. Valstybės narės, jei tai neprieštarauja jų teisei, imasi visų būtinų priemonių, kad kiek galima sumažintų turto iššvaistymo riziką. Jos apima tokias priemones, kurių gali prireikti užtikrinant, kad turtas, kuris yra siejamas su prašymu iš kitos valstybės narės, galėtų būti skubiai išaldytas arba areštuotas, kad paskesnis konfiskavimo prašymas nebūtų sužlugdytas.

2. Tais atvejais, kai vykdamas teisinės pagalbos prašymą vienoje valstybės narės vietovėje prireikia atlikti papildomus tyrimus kitoje tos valstybės narės vietovėje, valstybė narė, jei tai neprieštarauja jos teisei, imasi visų galimų priemonių, leidžiančių reikiamą pagalbą teikti nereikalaujant parengti papildomą prašymo raštą.

3. Tais atvejais, kai vykdamas prašymą reikia imtis papildomų tyrimų kokių nors susijusių klausimų ir prašymą pateikusi valstybė parengia papildomą prašymo raštą, prašymą gavusi valstybė, jei tai neprieštarauja jos teisės aktams, imasi visų galimų priemonių paspartinti papildomo prašymo įvykdymą.

6 straipsnis

1. Valstybės narės užtikrina, kad jos teismai būtų supažindinti su geriausia tarptautinio bendradarbiavimo praktika nustatant, surandant, išaldant arba areštuojant ir konfiskuojant nusikaltimo priemones ir nusikalstamu būdu įgytas pajamas.

2. Valstybės narės užtikrina, kad geriausią praktiką atspindintis atitinkamas mokymas būtų teikiamas visiems tyrėjams, tyrimų atliekantiems magistratams, prokurorams ir kitiems pareigūnams, susijusiems su tarptautiniu bendradarbiavimu turto nustatymo, paieškos, išaldymo arba areštavimo ir konfiskavimo reikalais.

3. Pimininkaujanti valstybė narė ir suinteresuotos valstybės narės, atitinkamai bendradarbiaudamos su Europos teisminiu tinklu ir Europolu, prireikus organizuoja valstybių narių pareigūnams ir kitiems susijusiems praktikams seminarus, kad remtų bei plėtotų geriausią praktiką ir skatintų procedūrų suderinamumą.

7 straipsnis

Taryba iki 2000 m. pabaigos peržiūri šiuos bendruosius veiksmus atsižvelgdama į 1997 m. gruodžio 5 d. Bendruosius veiksmus, nustatančius mechanizmą nacionaliniu lygmeniu vertinti veiklos taikant ir įgyvendinant tarptautinius išipareigojimus kovojant su organizuotu nusikalstamumu, rezultatus.

8 straipsnis

1. Atsižvelgdamos į šio straipsnio 2 dalį, valstybės narės imasi visų atitinkamų priemonių, kad šie bendrieji veiksmai, vos jiems įsigaliojus, būtų įgyvendinami, ir užtikrina, kad su jų turiniu būtų supažindintos jų atitinkamos nacionalinės ir vietos institucijos.

2. Valstybės narės per trejus metus nuo šių bendrųjų veiksmų įsigaliojimo pateikia atitinkamus 1 straipsnio įgyvendinimo pasiūlymus dėl jų priėmimo svarstyti kompetentingoms institucijoms.

9 straipsnis

Šie bendrieji veiksmai yra skelbiami Oficialiajame leidinyje ir įsigalioja jų paskelbimo dieną.

Priimta Briuselyje, 1998 m. gruodžio 3 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

K. SCHLÖGL